

Sygn. akt I C upr 482/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant st. sekr. sądowy Marta Kluczyńska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017 r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. przeciwko K. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. N. na rzecz strony powodowej Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 3 509,47 zł (trzy tysiące pięćset dziewięć złotych czterdzieści siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od:

- kwoty 3 579,47 zł od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 14 marca 2017 r.;

- kwoty 3 509,47 zł od dnia 15 marca 2017 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego K. N. na rzecz strony powodowej Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 1 017 zł (tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z/

1. (...)

2. (...)

22 września 2017 r.

Sygn. akt I C upr 482/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 01 marca 2017r. strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. domagała się zasądzenia od pozwanego K. N. na jej rzecz kwoty 3.579,47 zł. wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 01 marca 2017r. do dnia zapłaty, a także zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa wskazała, że w dniu

29 września 2008r. pozwany (...) Bank S.A. zawarli umowę bankową o nr (...) na podstawie, której strona pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniędzy zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. (...) Bank S.A. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty pieniężnej informując, że w przypadku niewypełnienia obowiązków określonych w treści wezwania przedmiotowa wierzytelność zostanie przelana na rzecz Prokura Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty. Pozwany pomimo wyznaczonego terminu nie dokonał zapłaty wobec czego w dniu 04 lutego 2016r. (...) Bank S.A. zawarł z Prokura Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy bankowej nr (...). Dnia 15 kwietnia 2016r. strony zawarły na czas oznaczony ugodę, w której pozwany uznał tak co do zasady jak i wysokości wierzytelność przysługującą poprzednio wierzycielowi pierwotnemu w wysokości 3.234,92 zł. i zobowiązał się do jej spłaty. Jednocześnie strony ustaliły, że spłacana przez pozwanego wierzytelność zostanie powiększona o odsetki umowne liczone od kwoty bazowej ugody począwszy od daty płatności pierwszej raty ugody wg stopy procentowej określonej postanowieniami ugody należne za cały okres trwania ugody. Zgodnie z postanowieniami ugody w przypadku dokonywania wpłat w wysokości i w terminach określonych harmonogramem ugody wysokość odsetek umownych wynieść miała 252,55 zł. Kwota 3.487,47 zł. została rozłożona na raty, których wysokość oraz terminy płatności zostały szczegółowo uregulowane postanowieniami ugody. Pozwany nie dokonał na rzecz strony powodowej żadnych wpłat objętych harmonogramem spłat, wskazanym w ugodzie. Zgodnie z postanowieniami ugody niespłacenie dwóch kolejnych rat dawało wierzycielowi prawo wypowiedzenia ugody, którego realizacja skutkowałą wygaśnięciem ugody, a kwota zadłużenia uznana przez pozwanego powiększona o dalsze odsetki w wysokości równej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie obowiązującej w dacie powstania opóźnienia, a pomniejszona o dokonane wpłaty stawała się natychmiast wymagalna. Wobec niedopełnienia warunków ugody została ona skutecznie wypowiedziana. Zadłużenie pozwanego wynosi na dzień złożenia pozwu 3.579,47 zł w skład tej kwoty wchodzi należność główna wynikająca z ugody w kwocie 3.234,92 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne wraz z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Na kwotę odsetek umownych naliczaną na podstawie postanowień ugody od kwoty bazowej ugody wg stopy procentowej określonej postanowieniami ugody składa się kwota 129,04 zł natomiast na kwotę odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia obliczoną zgodnie z ugodą od kwoty bazowej ugody w wysokości równej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczaną od dnia 08 września 2016r. do dnia poprzedzającego wytoczenie powództwa w sprawie składa się kwota 215,51 zł.

Postanowieniem z dnia 14 marca 2017r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Środzie Śląskiej (art. 505³³ § 1 k.p.c.).

Pismem procesowym z dnia 18 maja 2017r. po przekazaniu sprawy strona powodowa cofnęła pozew w części dotyczącej zapłaty kwoty 70 zł, w związku z wpłatą pozwanego dokonaną w dniu 14 marca 2017r., podtrzymując żądanie w zakresie zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania w zakresie cofniętego powództwa. Strona powodowa w piśmie tym ostatecznie sprecyzowała żądanie pozwu, wnosząc o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 3.509,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi:

- od kwoty 3.579,47 zł od dnia złożenia pozwu do dnia 14 marca 2017r.

- od kwoty 3.509,47 zł od dnia 15 marca 2017r. do dnia zapłaty

oraz kosztów postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 lutego 2016r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawarł z Prokura Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (...) z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności cedując na jego rzecz całość praw i

obowiązków wynikających z umowy bankowej nr (...) zawartej w dniu 29 września 2008r. pomiędzy pozwanym (...) Bank (...) S.A. (obecnie (...) Bank S.A.)

Dowody:

umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 04.02.2016r. z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. k. 28-32

przesłuchanie pozwanego K. N. k. 47 (nośnik zapisu)

Dnia 15 kwietnia 2016r. strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty i pozwany K. N. zawarły na czas oznaczony od 15 kwietnia 2016r. do 15 listopada 2017r. ugodę, w której pozwany uznał tak co do zasady jak i wysokości wierzytelność przysługującą poprzednio wierzycielowi pierwotnemu w wysokości 3.234,92 zł. i zobowiązał się do jej spłaty, zgodnie z harmonogramem. Jednocześnie strony ustaliły, że spłacana przez pozwanego wierzytelność zostanie powiększona o odsetki umowne liczone od kwoty bazowej ugody począwszy od daty płatności pierwszej raty ugody określonej w § 3 ust. 1 ugody należne za cały okres trwania ugody. Zgodnie z postanowieniami ugody w przypadku dokonywania wpłat w wysokości i w terminach określonych harmonogramem ugody wysokość odsetek umownych wynieść miała 252,55 zł. Kwota łączna 3.487,47 zł. została rozłożona na 20 rat, których wysokość oraz terminy płatności zostały szczegółowo uregulowane postanowieniami ugody. Zgodnie z postanowieniami ugody niespłacenie dwóch pełnych rat dawało wierzycielowi prawo wypowiedzenia ugody, którego realizacja skutkowałą wygaśnięciem ugody, a kwota zadłużenia uznana przez pozwanego powiększona o dalsze odsetki w wysokości równej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki za opóźnienie równe sumie stopy referencyjnej NBP obowiązującej w dacie powstania opóźnienia), a pomniejszona o dokonane wpłaty stawała się natychmiast wymagalna.

Dowody:

ugoda z dnia 15.04.2016r. k. 34-37

przesłuchanie pozwanego K. N. k. 47 (nośnik zapisu)

Wobec niedopełnienia warunków ugody przez pozwanego, została ona wypowiedziana pismem z dnia 04 sierpnia 2016r. Pismem z dnia 24 stycznia 2017r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty całości zadłużenia w terminie do dnia 30 stycznia 2017r., bądź do kontaktu telefonicznego i ustalenia dogodnych warunków spłaty zadłużenia.

Dowody:

wypowiedzenie ugody z dnia 04.08.2016r. k. 33

pismo strony powodowej z dnia 24.01.2017r. k. 38

przesłuchanie pozwanego K. N. k. 47 (nośnik zapisu)

Pozwany K. N. ma 52 lata. Mieszka w miejscowości K. 1C/2. Zamieszkuje wraz z żoną. Ma 11 letnią córkę. Córka pozwanego jest osobą niepełnosprawną, uczy się w szkole specjalnej. Pozwany utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę, które wynosi 2.600 zł miesięcznie. Z wynagrodzenia za pracę pozwanego prowadzona jest egzekucja. Pozwany posiada inne niespłacone zobowiązania z tytułu zaciągniętych pożyczek.

Dowód:

przesłuchanie pozwanego K. N. k. 47 (nośnik zapisu)

Pozwany do dnia wniesienia pozwu tj. do dnia 01 marca 2017r. nie dokonał żadnej spłaty na poczet zadłużenia w łącznej kwocie 3.579,47 zł. Po dniu wniesienia pozwu, tj w dniu 14 marca 2017r. pozwany dokonał jednorazowej wpłaty kwoty 70 zł.

Dowody:

pismo strony powodowej z dnia 18.05.2017r. k. 18

przesłuchanie pozwanego K. N. k. 45-46

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem. Przy umowie pożyczki, głównymi świadczeniami stron są: po stronie pożyczkodawcy udostępnienie określonych środków finansowych do korzystania na określony okres czasu, a ze strony pożyczkobiorcy, zwrot tych środków. Umowa pożyczki została przy tym ukształtowana w kodeksie cywilnym w taki sposób, że co do zasady może być zarówno umową odpłatną, jak i nieodpłatną. W przypadku zawarcia, przez strony, odpłatnej umowy pożyczki, wynagrodzenie pożyczkodawcy winno być wyraźnie określone w umowie.

Zwyczajowo formę wynagrodzenia za korzystanie z cudzego kapitału stanowią odsetki, ewentualnie zapłata prowizji. Ustawodawca, aby przeciwdziałać ocenianemu negatywnie w świetle zasad współżycia społecznego zjawisku lichwy oraz aby chronić interesy słabszych uczestników obrotu gospodarczego, jakimi zazwyczaj są konsumenci, wprowadził przy tym do kodeksu cywilnego instytucję odsetek maksymalnych (art. 359 § 2¹ k.c.), których wysokość winna stanowić podstawowe odniesienie do oceny ekwiwalentności wysokości wynagrodzenia pożyczkodawcy ustalonego w umowie. Odsetki, obok prowizji za udzielenie pożyczki, stanowią wynagrodzenie pożyczkodawcy za korzystanie przez kredytobiorcę z jego środków finansowych.

Roszczenie o zapłatę strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wywodzi z zawartej w dniu 29 września 2008r. umowy bankowej nr (...) pomiędzy pozwanym (...) Bank (...) S.A. ((...) Bank S.A.) oraz faktu nabycia tej wierzytelności w dniu 04 lutego 2016r. od (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. umową przelewu wierzytelności, cedująca na stronę powodową prawa i obowiązku wynikające z umowy bankowej numer (...). Stronę powodową obciążał co do zasady ciężar wykazania legitymacji czynnej do występowania z roszczeniem wobec pozwanej oraz istnienie, wysokość i wymagalność roszczenia wynikającego ze stosunku prawnego łączącego wierzyciela pierwotnego z pozwanym.

Do umowy kredytu o numer (...) zawartej w dniu 29 września 2008r. pomiędzy pozwanym (...) Bank (...) S.A. ((...) Bank S.A.), zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (Dz.U. 2002 Nr 72 poz. 665 ze zm.) oraz ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (DzU z 2001 Nr 100 poz 1081).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę, na mocy której przedsiębiorca w zakresie swojej działalności, zwany dalej "kredytodawcą", udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi kredytu w jakiegokolwiek postaci. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności: umowę kredytu w rozumieniu prawa bankowego. Ustawa z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim została zastąpiona ustawą z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tj. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zm.), która weszła w

życie dnia 18 grudnia 2011 roku. Obowiązującą od 18 grudnia 2011 roku ustawą zniesione zostały ograniczenia co do maksymalnego pułapu opłat i prowizji, jakie banki mogą pobierać przy udzielaniu kredytów. Poprzednio pułap ten wynosił nie więcej niż 5% kwoty udzielonego kredytu.

Z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów wynika, że w dniu 29 września 2008r. pomiędzy pozwanym (...) Bank (...) S.A. ((...) Bank S.A. doszło do zawarcia umowy bankowej nr (...). Wierzytelność wymagalna na dzień 25 marca 2016r. wynosiła kwotę 3.234,92 zł. W dniu 04 lutego 2016r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawarł z Prokura Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (...) z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy bankowej nr (...) zawartej w dniu 29 września 2008r. pomiędzy pozwanym (...) Bank (...) S.A. (obecnie (...) Bank S.A.).

Dnia 15 kwietnia 2016r. strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty i pozwany K. N. zawarły na czas oznaczony od 15 kwietnia 2016r. do 15 listopada 2017r. ugode, w której pozwany uznał tak co do zasady jak i wysokości wierzytelność przysługującą poprzednio wierzycielowi pierwotnemu w wysokości 3.234,92 zł. i zobowiązał się do jej spłaty, zgodnie z harmonogramem. Jednocześnie strony ustaliły, że spłacana przez pozwanego wierzytelność zostanie powiększona o odsetki umowne liczone od kwoty bazowej ugody począwszy od daty płatności pierwszej raty ugody określonej w § 3 ust. 1 ugody należne za cały okres trwania ugody. Zgodnie z postanowieniami ugody w przypadku dokonywania wpłat w wysokości i w terminach określonych harmonogramem ugody wysokość odsetek umownych wynieść miała 252,55 zł. Kwota łączna 3.487,47 zł. została rozłożona na 20 rat, których wysokość oraz terminy płatności zostały szczegółowo uregulowane postanowieniami ugody. Zgodnie z postanowieniami ugody niespłacenie dwóch pełnych rat dawało wierzycielowi prawo wypowiedzenia ugody, którego realizacja skutkowałą wygaśnięciem ugody, a kwota zadłużenia uznana przez pozwanego powiększona o dalsze odsetki w wysokości równej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki za opóźnienie równe sumie stopy referencyjnej NBP obowiązującej w dacie powstania opóźnienia), a pomniejszona o dokonane wpłaty stawała się natychmiast wymagalna.

Wobec niedopełnienia warunków ugody przez pozwanego została ona wypowiedziana pismem z dnia 04 sierpnia 2016r. Zgodnie bowiem z postanowieniami ugody z dnia 15 kwietnia 2016r. niespłacenie dwóch pełnych rat dawało wierzycielowi prawo wypowiedzenia ugody, którego realizacja skutkowałą wygaśnięciem ugody wraz z konsekwencjami z tym związanymi. Dodatkowo skutek wypowiedzenia strona powodowa mogła naliczyć dalsze odsetki, a zatem kwota zadłużenia uznana przez pozwanego została powiększona o dalsze odsetki w wysokości równej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki za opóźnienie równe sumie stopy referencyjnej NBP obowiązującej w dacie powstania opóźnienia).

Pozwany nie kwestionował legitymacji czynnej strony powodowej do występowania z roszczeniem wynikającym z zawartej przez pozwanego (...) Bank (...) S.A. ((...) Bank S.A.) umowy kredytu o numerze bankowej nr (...). Pozwany nie złożył pisemnej odpowiedzi na pozew. W toku postępowania na rozprawie w dniu 22 września 2017r. pozwany podczas przesłuchania, nie zakwestionował roszczenia, ani co do zasady, ani co do wysokości. Okoliczności podnoszone przez pozwanego, a dotyczące sytuacji materialnej i osobistej, wskazujące na niemożność natychmiastowej spłaty zadłużenia wobec strony powodowej nie miały znaczenia dla zasadności powództwa.

Strona powodowa w piśmie z dnia 18 maja 2017r. przyznała, że pozwany na poczet żądania pozwu dokonał w dniu 14 marca 2017r. jednorazowej wpłaty w wysokości 70 zł którą zaliczono na poczet należności głównej dochodzonej pozewem, pomniejszając w ten sposób żądanie w zakresie odsetek liczonych od kwoty pozostałej do spłaty tj. kwoty 3.509,47 zł od dnia 15 marca 2017r., zatem dnia następnego po dokonanej wpłacie.

Mając powyższe na uwadze, należało uznać, że pozwany zobowiązany jest do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty 3.509,47 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od: kwoty 3.579,47 zł od dnia 1 marca 2017r. do dnia 14 marca 2017r., tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia dokonania częściowej spłaty na poczet należności głównej w kwocie 70 zł tj. do dnia 14 marca 2016r. oraz od kwoty 3.509,47 zł od dnia 15 marca 2017r. tj. od dnia następnego od kwoty pomniejszonej o dokonaną wpłatę do dnia dokonania faktycznej zapłaty przez pozwanego.

Mając na uwadze okoliczność, że pozwany nie wykazał, aby spłacił w całości należność wynikającą z zawartej umowy pożyczki należało na podstawie art.720 k.c., w zw. z art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (DzU z 2001 Nr 100 poz 1081), orzec jak w pkt I sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Powód może cofnąć pozew w całości, bądź w określonej części. Cofnięcie pozwu stanowi swobodną decyzję strony powodowej. Jest ona przejawem prawa strony powodowej do dysponowania przedmiotem procesu oraz przejawem odwołałości czynności procesowych, skutkujących umorzeniem postępowania w całości, bądź części. Jak wynika z przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego, aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 18 maja 2017r. przed pierwszą rozprawą w sprawie cofnęła powództwo w części tj.co do kwoty 70 zł w związku z wpłatą pozwanego dokonaną w dniu 14 marca 2017r. oraz ograniczyła żądanie pozwu o dokonana wpłatę. Oświadczenie strony powodowej o cofnięciu powództwa jest dopuszczalne, albowiem nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze Sąd w oparciu o przepis art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w odniesieniu do należności głównej w wysokości 70 zł tj. kwoty cofniętego żądania pozwu, o czym orzekł w pkt II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 K.p.c. mając na uwadze, że powództwo zostało w całości uwzględnione. Należy bowiem uznać pozwanego za stronę przegrywającą sprawę także w zakresie części roszczenia, które zostało cofnięte przez stronę powodową, albowiem pozwany dokonał wpłaty po wytoczeniu powództwa. Zasądzona od pozwanego na rzecz strony powodowej kwota 1.017 zł stanowi celowe w rozumieniu art. 98 § 1 i 3 K.p.c. koszty procesu poniesione przez stronę powodową celem obrony jej praw (na które składały się kwota 100 zł tytułem opłaty od pozwu, a także kwota 900 zł tytułem należnej opłaty za czynności pełnomocnika będącego radcą prawnym oraz 17 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa). Wysokość stawki zastępstwa procesowego pozwanego znajduje uzasadnienie w § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. 2016, poz. 1667)
